

[Glistrup]

Under alle omstændigheder er der ikke tale om, at dette forslag går ud på, at man, som fru Lilli Gyldenkilde har talt om i anden forbindelse, skal give fuld oplysning til alle i offentligheden om sine forhold – hvad jeg i øvrigt er meget enig med fru Lilli Gyldenkilde i at alle burde gøre, sådan så der var fuld offentlighed om alles forhold – men om, at de myndigheder, der har med sagen at gøre, her Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring, får de oplysninger ind, som kan være af betydning under den gældende eller kommende lovgivning for, at den arbejdsløshedsunderstøttelse, der bliver udbetalt, ikke er større end det, som lovgivningen har bestemt. Andet og mere er der ikke tale om, men der er ingen tvivl om, at der vil ske en forøgelse af de fejludbetalinger, der er tale om, med et vist antal millioner, hvis fru Lilli Gyldenkildes og hr. Lykketofts forslag bliver vedtaget.

Mimi Jakobsen (CD):

Undskyld forsinkelsen, jeg havde ikke fattet, at hr. Glistrup omsider var færdig.

Jeg skal bare tilsige, at Centrum-Demokraterne kan stemme for ændringsforslaget. Vi kan ikke rigtig forstå, der skal være en kæmpedebat om noget, som så store og gode om end forskelligartede kræfter står bag. Vi kan stemme for. Om det er et forligsbrud eller ej, må andre rode med.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi er enige i det sigte – det sagde jeg under førstebehandlingen, og det vil jeg gerne begynde med at gentage – som står i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, nemlig at det »...har til formål at styrke myndighedernes mulighed for at føre kontrol med udbetalingen af offentlige ydelser, således at fejludbetalinger og misbrug kan nedbringes.« Det mener vi er et rigtigt sigte.

Spørgsmålet er, hvordan man udformer et sådant lovforslag så klogt og forstandigt som muligt. Jeg mener, at de oplysninger, der er kommet frem under udvalgsarbejdet, har vist, at det lovforslag, som blev fremsat den 15. maj 1990, kunne have været udformet endnu mere præcist. Derfor er jeg enig i det ændringsforslag, som er udarbejdet i Arbejdsministeriets 2. kontor, bilag 17 dateret 31. maj.

Jeg mener, det er rigtigt, at hensigten med ændringsforslaget er at præcisere, at det alene er oplysninger, der er nødvendige for arbejdsløshedsforsikringssystemet, der kan kræves udløbet fra andre offentlige myndigheder. Der kan f.eks. være tale om oplysninger til brug for kontrol af dagpenge- og efterlønsberegningen, men der kan ikke videregives oplysninger vedrørende særydelser, f.eks. medicintilskud. Den bemærkning er jeg enig i.

Det må nu engang være sådan, at man under et udvalgsarbejde kan konstatere, at et rigtigt forslag med den rigtige hensigt yderligere kan blive præciseret. Hvorfor i alverden skulle vi have udvalgsarbejde i Folketinget, hvis vi ikke skulle kunne gøre et lovforslag endnu mere præcist? Det, der er lovforslagets sigte, bliver bevaret med Arbejdsministeriets ændringsforslag. Derfor kan vi støtte dette ændringsforslag. Vi lever helt op til lovforslagets sigte, men vi gør et lovforslag endnu mere præcist.

Så sagde hr. Glistrup, at der var tale om forligsbrud i forbindelse med finansloven. Der må jeg indrømme, at jeg virkelig ikke kan forstå hr. Glistrup. Jeg kunne forstå det, hvis Kristeligt Folkeparti havde stemt imod L 232 og sagt nej. Vi var enige om, at der skulle ske en begrænsning. Der skulle gennemføres et lovforslag, som styrkede muligheden for kontrol.

Hvis vi så havde sagt nej, det vil vi ikke være med til, var der tale om forligsbrud, men vi støtter jo lovforslaget, og vi støtter det oven i købet i en mere præcis og rigtig form. Det burde alle naturligvis kunne samles om.

Så vi støtter ændringsforslaget og må klart afvise, at vi ved at støtte det medvirker til forligsbrud, når vi selvfølgelig støtter forslaget som led i finanslovaftalen.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Situationen omkring L 232 er jo så nogenlunde, som den er ved så mange andre dele af finanslovforliget. Vi har en finanslovforligstekst, der giver de almindelige principper for forliget, og så udarbejder regeringen et udkast til lovforslag, som man sender rundt til forligsparterne, og der er nogle, der gerne vil have det til den ene side, og nogle vil gerne have det til den anden side, og det udmønter sig i, at man enes om en aftale om, hvordan lovteksten så skal være.